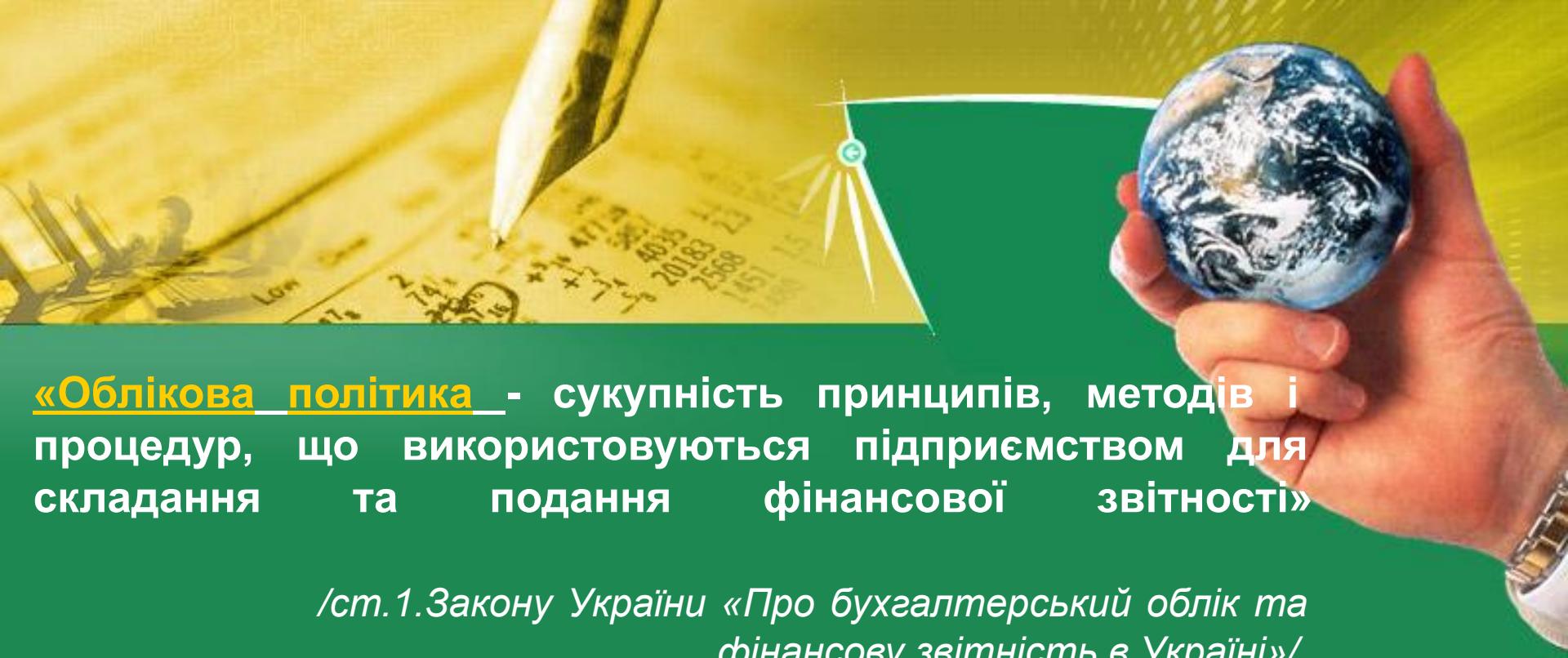

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Підготував:
Бута Олександр
студент

Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж
м. Кам'янець-Подільський

«Облікова політика - сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності»

/ст.1. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»/

Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні
Верховна Рада України; Закон від 16.07.1999 № 996-XIV

Карта Файли Історія Зв'язки Публікації Текст для друку

Документ 996-14, чинний, поточна редакція — Редакція від 03.01.2017, підстава 1724-19

03.01.2017

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 40, ст.365)

Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 1707-III (1707-14) від 11.05.2000, ВВР, 2000, N 32, ст.255
N 1807-III (1807-14) від 08.06.2000, ВВР, 2000, N 38, ст.318
N 1829-III (1829-14) від 22.06.2000, ВВР, 2000, N 46, ст.391
N 3102-VII (3102-14) від 02.07.2002, ВВР, 2002, N 70, ст.200

політикою, що визначає принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності, які не суперечать міжнародним стандартам; (Абзац дез'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5463-VI (5463-12) від 16.10.2012)

облікова політика - сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності;

перший документ - документ, який містить відомості про фінансову операцію; (Абзац сімнадцятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1724-VIII (1724-19) від 03.11.2016);

фінансова звітність - бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансове становище, результати діяльності та рух ресурсних коштів підприємства за звітний період;

користувачі фінансової звітності (далі - користувачі) - фізичні або юридичні особи, які потребують інформації про діяльність підприємства для прийняття рішень;

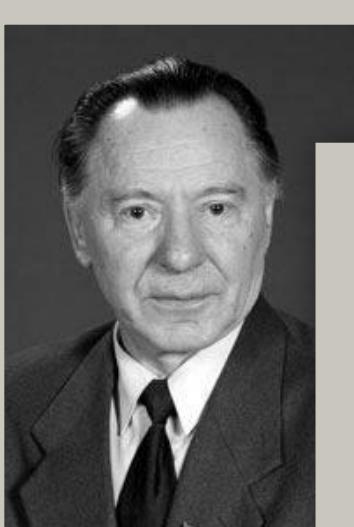
національні стандарти фінансової звітності (далі - національні стандарти) - прийняті Радою міністрів міжнародних стандартів бухгалтерського обліку документи, якими визначено порядок складання фінансової звітності; (Статтю 1 доповнено абзацом чотирнадцятим згідно із Законом N 3332-VI (3332-17) від 12.05.2011);

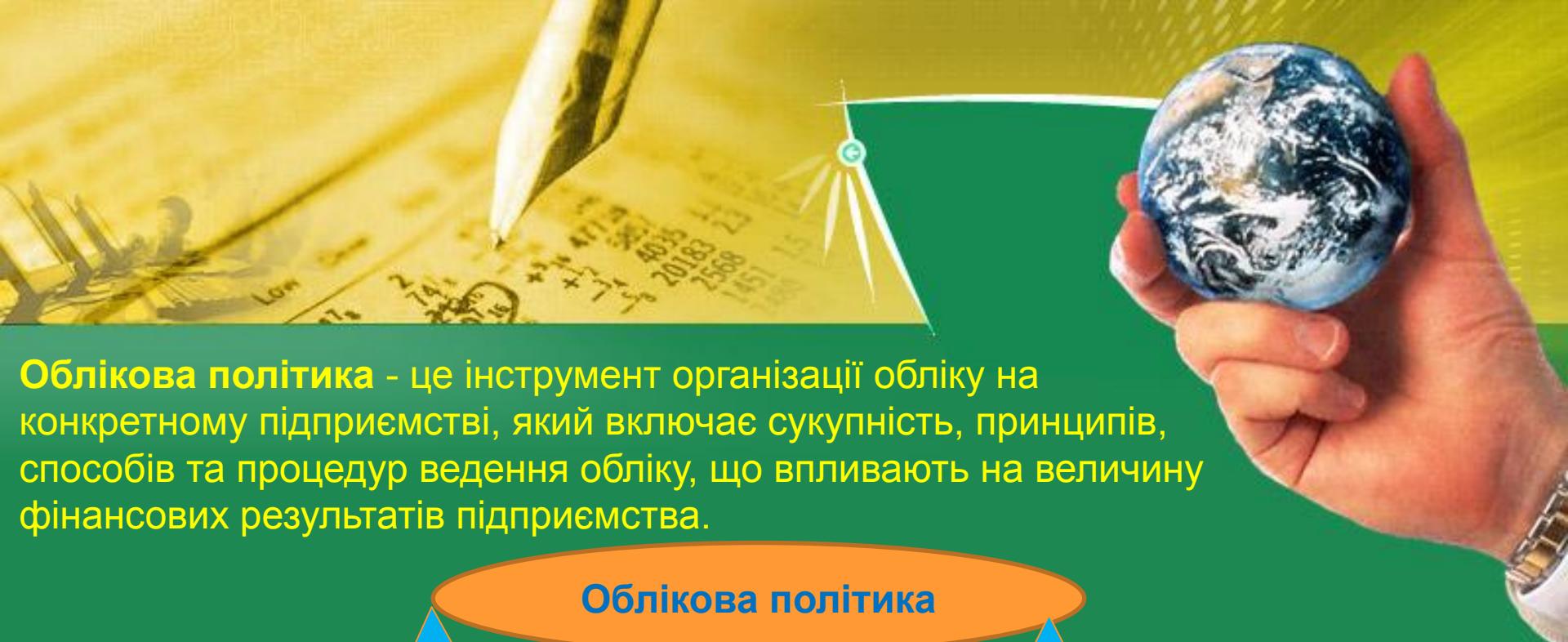
Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон повинен діяти на всіх юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, незалежно від іх організаційно-правової форми і форм власності, а також на представництва юридичних осіб, якщо вони виконують функції підприємства (далі - підприємство); але зберігати звесті бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність згідно з законодавством.

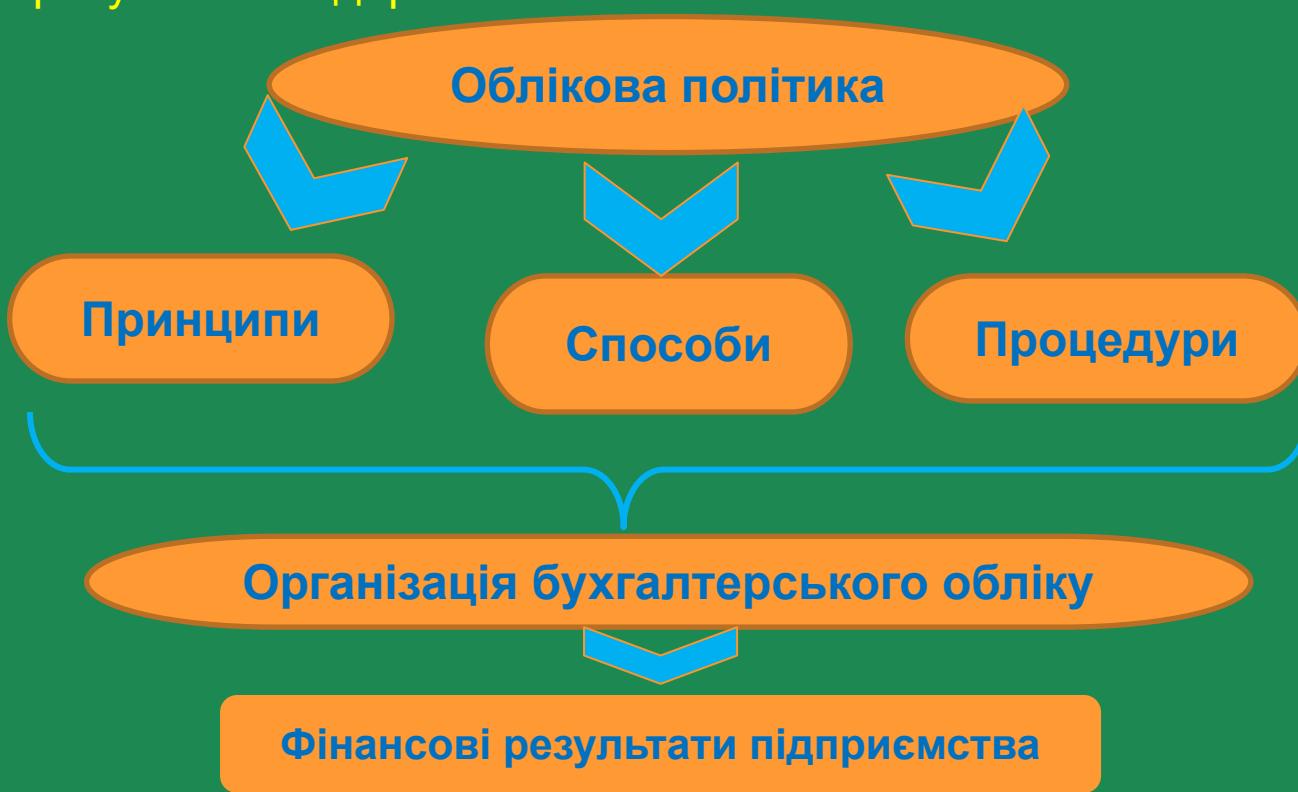
Питання формування та реалізації
облікової політики знайшли відображення
в працях багатьох вчених:

М.Т. Білухи, Ф.Ф. Бутинця, Т. В. Войтенко, В. В.
Євдокімова, Р.А. Алборова, А.С. Бакаєва, П.С.
Безруких, С.Л. Коротаєва, М.І. Кутера, Л.З.
Шнейлмана та інших

Облікова політика - це інструмент організації обліку на конкретному підприємстві, який включає сукупність, принципів, способів та процедур ведення обліку, що впливають на величину фінансових результатів підприємства.

Найважливіша умова –
єдність облікової політики на підприємстві.

Облікова політика

Форма власності

Обсяги діяльності,
численність
працівників

Ступінь свободи
діяльності в
ринкових умовах

Наявність
матеріальної бази

Рівень кваліфікації
бухгалтерських
кадрів

Галузева приналежність

Система оподаткування

Стратегія фінансово-
господарського розвитку

Система інформаційного
забезпечення
підприємства

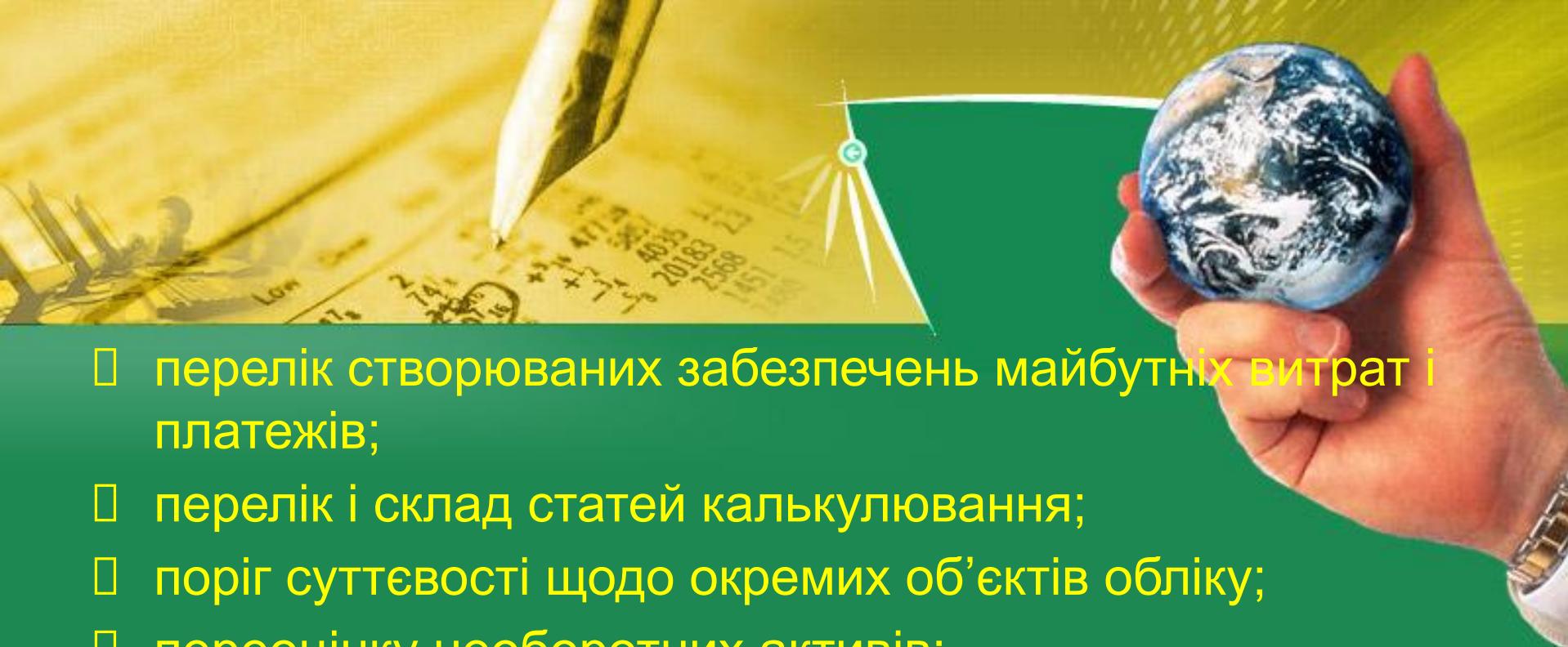
Система матеріального
стимулювання

Фактори

Наказ (Положення) про облікову політику підприємства визначає:

- методи оцінки вибуття запасів;
- періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів;
- порядок обліку і розподілу транспортно-заготівельних витрат;
- методи амортизації необоротних активів;
- вартісні ознаки предметів, що входять до складу малоцінних необоротних матеріальних активів;
- періодичність зарахування сум дооцінки необоротних активів;

- перелік створюваних забезпечень майбутніх витрат і платежів;
- перелік і склад статей калькулювання;
- поріг суттєвості щодо окремих об'єктів обліку;
- переоцінку необоротних активів;
- періодичність відображення відстрочених податкових активів і відстрочених податкових зобов'язань.

**Підприємства повинні здійснювати
докладний аналіз доцільності застосування
певних елементів облікової політики.**

Формування облікової політики – непростий процес, що вимагає наявність організаційних, технічних, кадрових можливостей; він не закінчується після затвердження наказу про облікову політику, а продовжується до моменту припинення діяльності підприємства.

Дякую за увагу!